# ARREST VAN HET HOF (Derde kamer)
17 mei 1988 *

In zaak 28/87,

**Edgard Arendt**, ambtenaar van het Europese Parlement, wonende te Wasserbillig, 30, Val Fleuri, vertegenwoordigd door V. Biel, advocaat te Luxemburg, 18 A, rue des Glacis,

verzoeker,

tegen

**Europees Parlement**, vertegenwoordigd door F. Pasetti Bombardella, rechtsgeleerd adviseur, en M. Peter, afdelingshoofd, bijgestaan door A. Bonn, advocaat te Luxemburg,

verweerder,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek B/161 van 27 mei 1986 om verzoeker niet tot dat vergelijkend onderzoek toe te laten, alsmede tot veroordeling van het Europese Parlement tot betaling van een schadevergoeding van 1 rekeneenheid,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, U. Everling en Y. Galmot, rechters,

advocaat-generaal: M. Darmon
griffier: D. Louterman, administrateur

gezien het rapport ter terechtzitting en ten vervolge op de mondelinge behandeling van 9 februari 1988,

* Procestaal: Frans.

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 20 april 1988,

het navolgende

## Arrest

1 Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het Hof op 30 januari 1987, heeft E. Arendt, C-ambtenaar van het Europese Parlement, beroep ingesteld strekkende tot nietigverklaring van het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek B/161 van 27 mei 1986 om verzoeker niet toe te laten tot dat vergelijkend onderzoek voor een post van adjunct-assistent (B5/B4) in de sectoren financiën — boekhouding — kas, alsmede tot veroordeling van het Europese Parlement tot betaling van een schadevergoeding van 1 rekeneenheid.

2 De door het Europese Parlement op 18 november 1985 gepubliceerde aankondiging van vergelijkend onderzoek betrof drie „sectoren", waaruit de kandidaten dienden te kiezen en die respectievelijk betrekking hadden op de volgende gebieden:

1) controlewerkzaamheden inzake goed financieel beheer en inzake de regelmatigheid van de uitvoering van de begroting, met toepassing van automatiseringstechnieken;

2) toepassing van het Financieel Reglement, kasverrichtingen en boekhouding, controle van boekhoudkundige bescheiden, het volgen van bankrekeningen en kassen, contacten met bankinstellingen en coördinatie van de werkzaamheden tussen boekhouding en kas;

3) werkzaamheden aan de hand van computerprogramma's betreffende de berekening en afwikkeling van betalingen van het personeel alsmede de berekening van de pensioenen en verzekeringen van de leden.

3 In punt IV, sub A, van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek werd bepaald, dat de jury de lijst van de tot het examen toegelaten kandidaten opstelt

na onderzoek van de door de sollicitanten overgelegde bewijsstukken die rechtstreeks verband houden met de aard van de te verrichten werkzaamheden. Hiervoor diende een cijfer van 0 tot 40 te worden toegekend. Sollicitanten met minder dan 24 punten zouden van verdere deelneming worden uitgesloten.

4 Bij brief van 27 mei 1986 werd aan Arendt meegedeeld, dat hij niet tot het vergelijkend onderzoek was toegelaten omdat hij niet het vereiste minimum van 24 punten had behaald. Hij had namelijk te laag gescoord voor twee van de door de jury gehanteerde criteria, te weten „algemene vorming" en „bijzondere ervaring", dat wil zeggen beroepservaring op het in de aankondiging van vergelijkend onderzoek genoemde gebied.

5 Voor een nadere uiteenzetting van de feiten, de toepasselijke regeling en de middelen en argumenten van partijen, wordt verwezen naar het rapport ter terechtzitting. Deze elementen van het dossier worden hierna slechts weergegeven voor zover dat noodzakelijk is voor de redenering van het Hof.

6 Volgens verzoeker berust het bestreden besluit op tegenstrijdige motieven en op een kennelijke beoordelingsfout en heeft de jury van het vergelijkend onderzoek haar zorgplicht en de regels van behoorlijk bestuur niet in acht genomen.

**Het middel ontleend aan tegenstrijdigheden in de redengeving van de jury**

7 Volgens verzoeker wordt in de brief van 27 mei 1986, die het bestreden besluit bevat, gezegd dat hij niet voldoende punten heeft behaald voor „algemene vorming" en „bijzondere ervaring", terwijl in de brief met nadere toelichtingen van de voorzitter van de jury van 17 december 1986 enkel sprake is van onvoldoende „bijzondere ervaring".

8 Er zij evenwel op gewezen, dat deze laatste brief niet meer is dan een nauwkeurig antwoord op een klacht die verzoeker bij brieven van 3 en 20 juni 1986 had ingediend en waarin hij de aandacht had gevestigd op het feit dat hij sedert 1 augustus 1984 boekhoudkundige werkzaamheden verricht op de afdeling Sociale zaken van het Parlement en mede daardoor voldoende bijzondere ervaring op het gebied van de boekhouding bezit. De motivering bevat dus helemaal geen contradicties, maar

verstrekt slechts, op vraag van verzoeker, nadere inlichtingen over de redenen waarom de jury laatstgenoemde niet tot het examen heeft toegelaten.

9 Het eerste middel moet dus worden afgewezen.

**Het middel volgens hetwelk de jury verzoekers bijzondere ervaring onjuist heeft beoordeeld**

10 Verzoeker betoogt, dat de jury kennelijk ten onrechte heeft geoordeeld dat zijn boekhoudkundige ervaring onvoldoende was voor de in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek genoemde taken.

11 Om de beroepservaring van de sollicitanten objectief te kunnen beoordelen, had de jury besloten twee punten per jaar boekhoudkundige ervaring toe te kennen, met een maximum van 12 punten. Verzoeker levert geen kritiek op deze methode zelf, maar komt op tegen het feit dat de jury daarbij geen rekening heeft willen houden met de twee jaar die hij op de afdeling Sociale zaken heeft gewerkt, en hem derhalve slechts vier punten heeft toegekend voor beroepservaring opgedaan tijdens de periode waarin hij werkzaam was bij de afdeling Kas en Boekhouding van het Parlement, namelijk van 1 oktober 1982 tot 31 mei 1984.

12 Dit middel werpt derhalve de vraag op, of de taken die Arendt sedert 1 augustus 1984 bij de afdeling Sociale zaken heeft vervuld, als bijzondere ervaring op het gebied van de boekhouding in aanmerking dienden te worden genomen.

13 Allereerst zij erop gewezen, dat de kennisgeving van vacature 4330, naar aanleiding waarvan verzoeker op de afdeling Sociale zaken is tewerkgesteld, het onder de rubriek „vereisten" weliswaar heeft over „aantoonbare ervaring op het gebied van de boekhouding", doch vervolgens een taakomschrijving geeft die niet overeenkomt met werkzaamheden van boekhoudkundige aard. De jury mocht zich evenwel niet gebonden achten door dit gegeven alleen, maar diende, zoals zij heeft gedaan, na te gaan welke werkzaamheden verzoeker daadwerkelijk op die post heeft verricht.

14 Uit de processtukken en inzonderheid uit de door het Europese Parlement op verzoek van het Hof verstrekte omschrijving van de werkzaamheden die verzoeker daadwerkelijk heeft verricht, blijkt dat de betrokkene op de afdeling Sociale zaken geen boekhoudkundige taken heeft vervuld en evenmin regels van overheidsboekhouding heeft moeten toepassen, maar dat hij was belast met de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen van de verschillende Lid-Staten op de hulpfunctionarissen en op bepaalde tijdelijke functionarissen.

15 Zowel de bewoordingen van kennisgeving van vacature 4330 als de aard van verzoekers feitelijke werkzaamheden op de afdeling Sociale zaken konden dus goede gronden opleveren voor het besluit van de jury om de sedert 1 augustus 1984 verrichte werkzaamheden niet in aanmerking te nemen als bijzondere ervaring op het gebied van de boekhouding of de toepassing van het Financieel Reglement.

16 Het tweede middel moet derhalve worden afgewezen.

**Het middel ontleend aan schending van de zorgplicht en van de regels van behoorlijk bestuur**

17 Verzoeker betoogt dat de jury, gelet op de gegevens die haar waren verstrekt en waaruit verzoekers boekhoudkundige ervaring bleek, bijkomende inlichtingen had moeten vragen alvorens haar standpunt te bepalen.

18 Uit het voorgaande volgt evenwel, dat de jury, die over alle gegevens uit verzoekers dossier beschikte, mocht aannemen dat zij voldoende informatie had en derhalve niet verplicht was om een bijkomend onderzoek te vragen. Verzoeker stelt derhalve ten onrechte, dat de jury de op haar zoals op elke administratieve instantie rustende zorgplicht niet is nagekomen.

19 Derhalve moet het derde middel worden afgewezen en moet het beroep in zijn geheel worden verworpen.

**Kosten**

20 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Volgens artikel 70 van dat Reglement blijven echter de kosten door de instellingen ter zake van beroepen van personeelsleden van de Gemeenschappen gemaakt, te hunnen laste.

HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

rechtdoende:

**1) Verwerpt het beroep.**

**2) Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.**

Moitinho de Almeida Everling Galmot

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 17 mei 1988.

De griffier

J.-G. Giraud

De president van de Derde kamer

J. C. Moitinho de Almeida